

OM LÖ(s)(s)EN I PÅLSEN PÅ ARBETARRÖRELSEN

EN BERÄTTELSE OM ANDERS SUNDSTRÖM OCH DE ANDRA BOLAGSSOSSARNA

EN ARTIKELSERIE AV ANNIKA BLOMBERG

Del I: Om pampvälde, bankirer och det socialdemokratiska kapitalet

”Följer man pengarna och utnämningarna i nätet som vecklar ut sig när man följer partibanden, framträder ett makt-konglomerat som har placerat sig i centrum för den svenska kapitalbildning med hjälp av miljardflödet från löntagarna, alltså våra lönekonton, våra medlemsavgifter, våra försäkringspremier och våra pensionsavsättningar. Socialdemokratin och LO-förbunden äger och kontrollerar idag Swedbank-koncernen, Folksam-koncernen och Kooperativa Förbundet med COOP och MedMera Bank. Den socialdemokratiska ”rörelsen” har blivit bankägare, kommunbolags-, bostadsbolags-, försäkringsbolags- och pensionsbolags”ägare” genom sin makt över inflödet från löneutrymmen och skattebaser.”

Del II: Är det bara en slump att det är två socialdemokrater som hamnat i toppen av Folksam och Swedbank eller finns det en socialdemokratisk ägarstruktur

”Maktduon Sundström&Henriksson är alltså inte enskilda socialdemokrater som oberoende av partiet blivit bolags- och bankdirektörer, utan det finansiella (s)-konglomeratet är ett faktum. Det finns en karriär att göra i finans- och bolags-Sverige om man har socialdemokratisk partibok. Men det handlar inte om karriär och maktutövning baserad på mervärde-exploatering av obetalt arbete som i de kapitalistiska industrikoncernerna. Socialdemokraterna kommer aldrig att bli de nya Wallenberg. Tillflödet av värden sker nästan uteslutande från löntagarnas utbetalda löner, efter att kapitalet tagit sitt, eller från kommunernas/landstingens/statens skattekastor och EU-fonder, som också byggs upp ur löneutrymmet. Sen sätter pamparna snurr på dessa värden genom kapitalplaceringar eller knoppar av bolag från kommuner och landsting så att värdena kan snurra runt där och förmeras med hjälp av värdepapper och påhittad köp- och säljverksamhet. Själva installerar de sig som styrelseledamöter och direktörer. Socialdemokratin har helt enkelt blivit en del av den konstlade kapitalackumulationen för att förmera och vidareforsla överflödeskapital. Och det sker med arbetarklassens pengar.”

Del III: Hur hänger bolagssossarna ihop med kapitaliseringen av den offentliga sektorn och staten, med vårdslakten och hur kapitaliserade är egentligen facken?

”Facken måste ut ur bolags- och banksfären och rustas upp med förtroendevalda utan privilegier och som är ansvariga inför medlemmarna, permanent valbara och avsättningsbara. Folksam måste göra sig av med Swedbank omgående, gå ur Kooperationen, kalla till kund-kongress, välja ny ledning och utse en annan VD, utan kopplingar till bolagsmakten. LO-förbunden måste vart och ett klippa banden till socialdemokratin och köra ut alla förtroendevalda och anställda med kopplingar till finansvärlden.”

BOLAGSSOSSARNA

Del I: Om pampvälde, bankirer och det socialdemokratiska kapitalet

När Kommunal-skandalen briserade var det många som höjde på ögonbrynen och undrade hur sådant var möjligt i dessa ”moderna tider”. Som om fackföreningsrörelsen sedan det ”mossiga och gubbiga” 70-talet hade blivit ett myller av hängivna och stridbara förtroendevalda som aldrig skulle drömma om att sko sig på medlemmarna. Fackledningarna i förbund efter förbund skickade ut brev där de påvisade att ”vi, i vårt förbund, är minsann och absolut inte sådana som de där i Kommunal” för att hålla skiten på armlängds avstånd och inte drabbas av medlemsflykten som hitintills kapat nästan 5% av Kommunals 1 miljard i medlemsintäkter. Kommunals ordförande antog en åtgärdsplan, lovade att avgå och tittade stint in i kameran och försäkrade att medlemmen är allt.

Men skiten fortsätter att rinna både uppåt och nedåt i den socialdemokratiska ”rörelsen”. Det senaste bostadsklippet stod Tommy Ohlström och hans fru för.

Tommy Ohlström, VD Kooperativa Förbundet

De fick en hyreslägenhet på 180 kvm vid Odenplan i centrala Stockholm av det bostadsbolag som Kommunal och Byggnads driver, Polstjärnan AB. Frun hade en gång för 10 år sedan jobbat åt Byggnads och ställt sig i en ”intern-kö” som sköttes av den omsusade skandalkassören på Kommunal Anders Bergström, han som ljög i TV om spritfesten i London för medlemspengarna och som sen fick sparken.

Börjar man lyfta lite på stenarna och kolla vilka de här personerna är och hur de hänger ihop med varandra, kommer det fram ett fascinerande nät av parti- och pengaband som blir en delförklaring till varför vältrandet i innerstadslägenheter, lyxkrogar, gratissemestrar framstår som normalt för den

socialdemokratiska eliten och hur det bara kan fortsätta och fortsätta. Socialdemokrater kallar gärna sig själv för ”rörelsen” med de inte bara härmar eller minglar med kapitalägarna. Nej, de har blivit en i gänget.

Anders Bergström, fd kassör Kommunal

Tommy Ohlström känner alla i (s)-”rörelse”-toppen. Han har varit partikassör i socialdemokraterna, kanslichef på LO, den socialdemokratiska riksdagsgruppens sekreterare och statssekreterare hos fd näringsministern Anders Sundström. Han är VD på Kooperativa Förbundet som äger COOP. Såklart grabben ska ha en paradvåning! När han och frugan i oktober fick hyreskontraktet i city, kunde de dessutom sälja bostadsrätten och inkassera 11 miljoner kronor.

Men det här handlar inte bara om vänskapskorruption, fläskiga vanor och privat förmögenhetsutveckling. Följer man pengarna och utnämningarna i nätet som vecklar ut sig när man följer partibandet, framträder ett makt-konglomerat som har placerat sig i centrum för den svenska kapitalbildning med hjälp av miljardflödet från löntagarna, alltså våra lönekonton, våra medlemsavgifter, våra försäkringspremier och våra pensionsavsättningar. Socialdemokratin och LO-förbunden äger och kontrollerar idag Swedbank-koncernen, Folksam-koncernen och Kooperativa Förbundet med COOP och MedMera Bank. Den socialdemokratiska ”rörelsen” har blivit bankägare, kommunbolags-, bostadsbolags-, försäkringsbolags- och pensionsbolags”ägare” genom sin makt över inflödet från löneutrymmen och skattebaser.

Häri genom livnar de sig dessutom på ett väldigt direkt sätt av skulduppblåsningen, derivathandeln, börsaffärerna, bolagiseringen av allmännytta och samrisk- och uppstartsbolagen med EU-kommissionen för

att gynna ”företags- och investeringsklimatet”. De blir härigenom en drivande kraft för fortsatt bolagisering och kapitalisering av såväl kommuner, landsting och stat och har därmed egna intressen i EUs ”fria rörlighet” för kapitalet. Såklart grabbarna behöver en bank!

Swedbank är en av Sveriges största bankkoncerner, handeln med aktien motsvarar ca 3,6% av Stockholmsbörsen. Den har 8 miljoner privatkunder (nästan hela Sveriges vuxna befolkning) och 600 000 företagskunder. 2014 gick Swedbank-koncernen med 16 miljarder kronor i vinst och delade ut 12 miljarder till aktieägarna, däribland fackföreningar, förmögna socialdemokrater, storägarna Folksam och Sparbankernas Ägarförening.

Sedan systemchocken 2008 - när Swedbank höll på att gå omkull efter vidlyftig utlåning i Baltikum - är Folksam, Sparbankerna och facken storägare i banken.

Anders Sundström, ordförande Swedbank

Socialdemokraten Anders Sundström, fd näringsminister och dåvarande VD i Folksam såg till att det ”kundägda” försäkringsbolaget - det är fackföreningarna och Kooperationen som är huvudaktörer på stämman - la beslag på en majoritetspost av aktierna. Enligt DN har Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 12, Svenska Elektrikerförbundet, Byggnads Norrbotten, Handelsanställdas förbund

avdelning 18, Svenska Målareförbundet avdelning 2 södra, Målarettan, Handelsanställdas förbund avdelning 9 och Svenska Målareförbundet avdelning 8 sedan dess 100% av sina strejkkasse-aktier i Swedbank. Kommunal har 60% av sina direktägda strejkkasse-aktier i Swedbank.

Jens Henriksson, VD Folksam

Medan Anders Sundström satt i olika regeringar och i riksdagen fram till 2004, jobbade en annan namnkunnig socialdemokratisk kapitaldräng på Finansdepartementet, Jens Henriksson.

När systemchocken var ett faktum och Swedbank höll på att krascha och dra den svenska valutan med sig 2009, jobbade Henriksson på Internationella Valutafonden. Han var, tillsammans med finansminister Anders Borg (m), en av undertecknarna av det avtal som tvingade på Lettland ”krisstöd” med krav på 30% löne- och kostnadssänkningar. Detta

räddade Swedbanks dåliga baltiska lån och den svenska kronan, men till priset av den lettiska befolkningens och arbetarklassens levnadsstandard. Anders Borg fick sen pris av OECD som "världens bästa finansminister" för de "välskötta statsfinanserna" som lettiska arbetare levererat genom sin arbetslöshet och fattigdom.

I samband med detta fick Swedbank 300 mdr kronor av svenska staten, dvs av oss skattebetalare. "Rörelsen" dvs Folksam, facken och sparbankerna, köpte aktier så det stod härliga till. Folksam till och med lånade ut pengar till sparbankerna för att de skulle vara med och köpa aktier - som senare hamnade hos Folksam. Informationen (insider?) om att staten skulle garantera Swedbanksaktien till Sundström och fackens kassörer kanske Jens Henriksson stod för? Hade banken tillåtits gå i konkurs hade skandalen blivit förödande men den här satsningen lyckades och blev en kassako, och har därmed aldrig granskats av några utanför affärstidningarnas spalter.

Jens Henriksson har efter detta varit börschef och VD på Stockholmsbörsen (Nasdaq Stockholm) men har nu efterträtt Anders Sundström som VD på Folksam. Sundström har ju, efter att ha kapat åt sig banken åt sosse-"rörelsen", lagt rabarber på ordförandeposten i Swedbank.

Radarparet Sundström&Henrikssons senaste eskapad är att polisanmäla och peta bankVDn Wolff och ryktena går om en fusion med Danske Bank (även den sparbanksägd), för att kunna hävda sig på den nordiska bankmarknaden som håller på att omstruktureras just nu. Spänningen inför bankstämman är olidlig... Blir Henriksson ny VD i en fusionerad skandinavisk storbank? Vi väntar med spänning på nästa sändning i denna såpa som tyvärr är på riktigt.

Del II: Är det bara en slump att det är två socialdemokrater som hamnat i toppen av Folksam och Swedbank eller finns det en socialdemokratisk ägarstruktur?

Morgontidningarnas ekonomireportar kallar den för "rörelsens finansfär". Den består av Swedbank, Folksam och Kooperativa Förbundet KF. Eventuellt kan man börja räkna in även fackföreningarna i sfären i och med deras förkärlek för Swedbank-aktier och deras band till Folksam som ordnar gratis hemförsäkring till LO-medlemmar och rabatt till andra förbund. Det handlar om en pyramid med COOP-kunder och fackmedlemmar i botten och s-märkta bankdirektörer i toppen.

Det hela började i arbetarrörelsens ungdom med behovet av att bygga upp egna kassor för medlemmarnas skydd mot arbetslöshet, sjukdom, skada och en konsumentrörelse för livsmedelskontroll och -distribution. Hit hör också sparkasse-rörelsen som lade grunden för sparbankerna.

Redan på 30-talet förstärktes dock större delen av A-kassan och den fungerar idag som en del av det allmänna försäkringssystemet. Av bruttolönerna går ca 30% i skatt och sociala avgifter som bl a innehåller A-kasseavgift som betalas ut som bidrag till de fackliga A-kassorna

mot att de tillsammans med Arbetsförmedlingen sköter kontrollen av de arbetslösa och utbetalningarna.

Det gemensamma försäkringsbehovet lade grunden för Folksam som ett rörelseägt bolag och konsumentkooperationen bildade Konsum som idag är COOP. Både Folksam och COOP är dock alltigenom kapitaliserade idag och fungerar precis som vilka andra bolag som helst. Men styrningen ligger fortfarande i sosse-"rörelsens" händer och de används som språngbrädor för karriärer i den egna finanssfären.

*

Kooperativa Förbundet är ett förbund av konsumentföreningar plus OKQ8 och Folksam, och man hävdar att man har 3,4 miljoner medlemmar. Men dessa är i stort sett maktlösa. Enda bandet till kooperationen är ett medlemskort för 100:- som man till och med får tillbaka om man går ur. Till stämmorna är det komplicerat att komma för att påverka och de regionala styrelserna domineras av socialdemokrater.

Som ordförande för Kooperationen återkommer Swedbanks ordförande - Anders

Sundström - och VD är som tidigare sagts Tommy Ohlström, mannen som har jobbat både på

Lars Ericson, VD Stockholms Konsumentförening

partihögkvarteret på Sveavägen 68 i Stockholm, i LO-borgen på Norra Bantorget, i riksdagen och i regeringskansliet Rosenbad. Valberedningen i KF leds av Anders Bergström, Kommunals avgångne skandalkassör.

Den rikaste konsumentföreningen i landet finns i Stockholm och styrelsen har flera högaktiva socialdemokrater i spetsen. VD är fd socialdemokratiska kommunalrådet i Tyresö, Lars Ericson, som har ett förflutet på Swedbank som chef för organisationskunder, dvs "rörelsen".

Kooperationen går med förlust men konsumentföreningen i Stockholm lånar ut pengar till både förbundet och COOP så att boksluten går ihop.

Anledningen till att man inte säljer butikerna och bensinmackarna torde vara att de lägger grunden till en utnämnings- och nomineringsmakt högre upp och längre in i finanssfären och med vidhängande privatförmögenheter.

*

Folksam slår mynt av att man är ”kundägt” men till deras stämma är det bara organisationer som kan nominera. Kooperationen får skicka 22 ombud, LO 18 st, TCO 9 st och så vidare. Det är totalt 80 ombud som har rösträtt.

Folksam är Sveriges största försäkringsbolag och förvaltar 365 mdr kronor placerade i aktier 33%, räntepapper 59% och fastigheter 6%. I Folksam har alla LO-medlemmar gratis hemförsäkring och facken köper gruppförsäkringar mot både olycksfall och dödsfall. Fackens uppgift har blivit att helt enkelt leverera kunderna - majoriteten av alla fackligt anslutna löntagare - till Folksam.

Folksam består av två huvudbolag, Folksam Sak och Folksam Liv. Tidigare var Anders Sundström VD för koncernen och han efterträddes 2014 av sin parhäst Jens Henriksson. Styrelserna domineras helt av fackförenings- och ”rörelse”folk. Det ingår i uppdragen som LO-, TCO- eller förbundsordförande att sitta i någon av Folsams styrelser. Och i valberedningen sitter såklart Tommy Ohlström.

Ett av Folsams dotterbolag är KPA som placerar nästan alla svenska kommuners och landstingens tjänstepensioner för 1 miljon kommunanställda. Förvaltare är Swedbank Robur och det förvaltade kapitalet är 85 mdr kronor som de placerar i aktier och andra värdepapper. Enligt Dagens Industri har Folksam även överlåtit en stor del av hela koncernens kapitalförsörjning till Swedbank Robur.

Folksam är största ägaren i Swedbank vid sidan av Sparbankerna och uppenbarligen en huvudsaklig kapitalförsörjare till banken. Det är här fackmedlemmarnas pengar hamnar och blir garanten för bankens affärer.

Tillsammans äger ”rörelsens finansfär” ca 20% av aktierna vilket är tillräckligt för att ha all makt. De andra ägarna är splittrade på minoritetsposter.

*

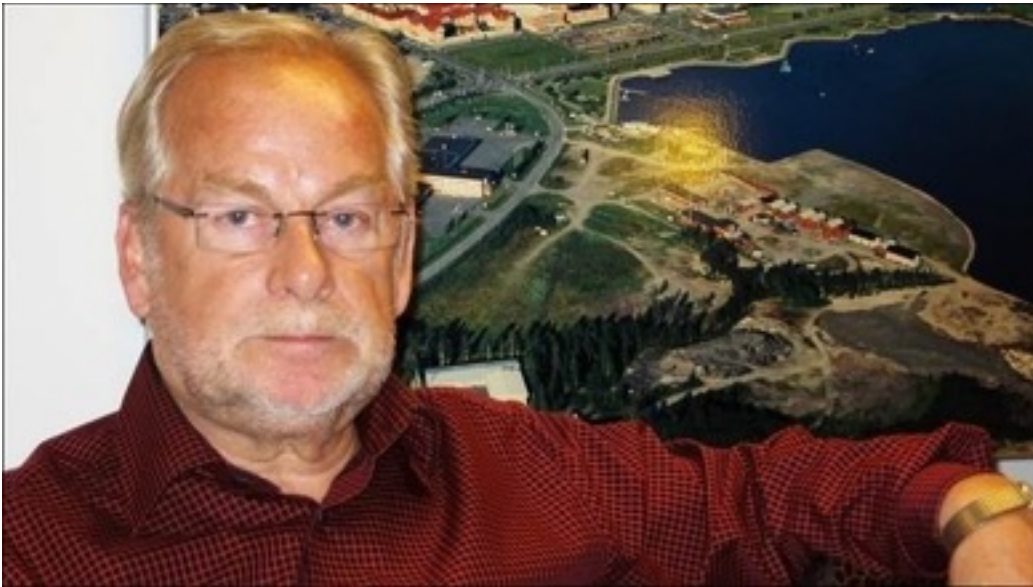
Sparbanksgruppen är näst största ägare i Swedbank men vem utövar ägarmakten i den gamla sparkasserörelsen? Jo, i Sparbankerna företräds ”insättarna”, dvs vi som har löne- och sparkonton och bostadslån, av ”huvudmän”. Dessa utser styrelsen och övervakar bankens förvaltning. ”Huvudmännen” utses i sin tur av de olika kommunfullmäktige i regionen. Och vilka utser då kommunfullmäktige?

Sten Nylén, ordförande Kirunabostäder AB

Till Sparbanken Nord har Kiruna Kommunfullmäktige skickat Håkan Bäckström (s), Sten Nylén (s), Elisabeth Persson Holmdén (s), Dick Vånsjö (nsp) och Jörgen Lövgren (fd KiP och s, numera c), dvs tre av den lokala socialdemokratins betonghäckar med uppdrag i flera bolag och styrelser, och så två från oppositionen. Tittar man sen på vilken styrelse dessa ”huvudmän” totat ihop så klarnar bilden ännu mer.

Sparbanken Nords styrelse består av idel bolagssossar. Det är VDn för Norrbotniabanan, socialdemokrat, VDn för Piteå Näringsfastigheter, socialdemokrat, det är styrelseledamöter i partiägda Piteå Tidning (som i sin tur skickar pengar till Piteå-sossarna), styrelseledamöter från olika kommunala bolag med syfte att gynna "näringslivsklimatet", en ombudsman från Byggnads, socialdemokrat. VDn för Sparbanken Nord är styrelseledamot i det helägda kommunala bolaget Piteå Science Park som "stöttar entreprenörer, företag, studenter och forskare, för att skapa tillväxt i hela Norrbotten, genom att driva klusterinitiativ och utvecklingsprojekt, erbjuda stöd för affärsutveckling och nyföretagande, samt skapa attraktiva mötesplatser".

Gusten Granström, ordförande Sparbanken Nord, socialdemokrat, VD Norrbotniabanan, styrelseledamot i socialdemokratiska Piteå Tidningen som delfinansierar socialdemokraterna i Piteå, styrelseledamot i Flexibla Bostäder (samägt av kommunerna i Norrbotten, Sparbanken Nord och LKAB), styrelseledamot i YouCall, dotterbolag till SOS Alarm

Maktduon Sundström&Henriksson är alltså inte enskilda socialdemokrater som oberoende av partiet blivit bolags- och bankdirektörer, utan det finansiella (s)-konglomeratet är ett faktum. Det finns en karriär att göra i finans- och bolags-Sverige om man har socialdemokratisk partibok. Men det handlar inte om karriär och maktutövning baserad på mervärde-exploatering av obetalt arbete som i de kapitalistiska industrikoncernerna. Socialdemokraterna kommer aldrig att bli de nya Wallenberg. Tillflödet av värden sker nästan uteslutande från löntagarnas utbetalda löner, efter att kapitalet tagit sitt, eller från kommunernas/landstingens/statens skattekastor och EU-fonder, som också byggs upp ur löneutrymmet. Sen sätter pamparna snurr på dessa värden genom kapitalplaceringar eller knoppar av bolag från kommuner och landsting så att värdena kan snurra runt där och förmeras med hjälp av värdepapper och påhittad köp- och säljverksamhet. Själva installerar de sig som styrelseledamöter och direktörer. Socialdemokratin har helt enkelt blivit en del av den konstlade kapitalackumuleringen för att förmera och vidareforsla överflöds kapital. Och det sker med arbetarklassens pengar.

Socialdemokratiska partiet är med andra ord inte längre bara en statsförvaltare eller en förhandlare med kapitalet, utan det dirigerar både resurs- och värdeflöden och är den verkliga ägaren i bakgrunden i många kommunala bolag, i samriskföretagen mellan skattefinansierad sektor, Swedbank-koncernen och EU, samt i bolagen i den egna finansfären - KF/Folksam/Swedbank.

Hela denna värdekarusell med dess pampvälde sker som sagt med knegarnas pengar och löneutrymmet. De skulle vi kunna ta tillbaka för att bygga upp vår egen rörelse på nytt. Om LO-facken gjordes partipolitiskt oberoende och slutade forsla medlemmarnas avgifter, pensionspengar och löner till "rörelsens" finansfär så skulle ett av huvudflödena skäras av.

Del III: Hur hänger bolagssossarna ihop med kapitaliseringen av den offentliga sektorn och staten, med vårdslakten och hur kapitaliserade är egentligen facken?

Om man flyttar sig till andra sidan bankdisken och för ett ögonblick tar på sig placerar-kostymen, öppnar portföljen och börjar efterfråga obligationer som man kan placera några miljarder i, kan det hända att man stöter på något som kallas kommunobligationer.

Kommunobligationer är värdepapper som är utfärdade av KommunInvest. KommunInvest ägs av Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) och är ett finansieringsinstitut som förmedlar förmånliga och långfristiga lån till kommuner och landsting när de har budgetunderskott eller behöver låna till investeringar.

Enligt KommunInvests egen hemsida så är kommunobligationerna väldigt populära ränte-papper. KommunInvest har hittills tryckt upp och sålt obligationer till ett värde av 100 mdr kronor och kommunerna själva har gjort likadant för 105 mdr kronor. De säger att detta är en följd av att bankerna inte är pigga på att låna ut till kommunsektorn just nu, så då trycker de upp obligationer och säljer till privatkapitalister och andra "finansaktörer" direkt. KommunInvest säger dessutom att de satsar på en "ökad närvaro" på marknaden för räntepapper.

Säkerheten, panten, för obligationerna är hela kommun- och landstingssektorn i Sverige. Det betyder att hela verksamheten - vård, skola, omsorg, vatten, avlopp, trafik etc - måste vara "kreditvärdig" i obligationsinnehavarnas ögon, annars ökar risken och de vill då sälja eller lösa in dem. KommunInvest är i sista instans de som måste lösa tillbaka lånet. Att utfärda obligationer är ju ett sätt att låna pengar och den som har lånat är ju skyldig att kunna lösa lånet när det förfaller eller när man ser sig tvingad att köpa tillbaka det från "kredit-marknaden" om det har sålts till någon tredje part.

Det här är ett infernaliskt skruvstäd på all samhällsservice som inte tillåts möta brukarnas och de anställdas behov, utan har underställts kreditmarknaden och bankernas krav. Att vård-skola-omsorg inte tillåts mätta sina brukares behov utan istället ägnar sig åt kostnadseffektivitetsberäkningar och mätövningar förklaras inte bara av politiska direktiv utan även av kapitalets logik.

Ledarbanken, den som arrangerar själva försäljningen av obligationen och pantsättningen av den offentliga sektorn i Sverige är Swedbank, dvs sosse-"rörelsens" egen bank. Så, mitt framför ögonen på oss förvandlas nu partiet, genom sina band till bankvärlden och innehavet av en egen affärsbank, till en hallick, en månglare eller auktionsförrättare som bjuder ut den gemensamma samhällsservicen och alla dess anställda, inte bara till försäljning utan även till framtida försäljningar, om "marknadsvärdet" eller "kreditvärdigheten" faller.

Socialdemokraterna som redan dragits med i att ta politiskt ansvar för budgetdiktaturen, nedskärningarna, upphandlingarna och EU-anpassningen är i allra högsta grad på väg att göra hela sin existens beroende av att detta fortsätter. Framväxten av bolagssossar på alla nivåer har skapat ett materiellt behov av den egna banken, Swedbank, som i sin tur lever av den konstlade värdeackumuleringen och utarmar de redan upparbetade resurserna och anläggningarna.

För att göra slut med bolagssossar och "rörelse"-banking måste nu fackklubbar och -medlemmar börja ställa krav på att pengaflödet in i denna soppa upphör. LO-facken har 1,5 miljoner medlemmar och 158 000 förtroendevalda. Det går att sätta stopp för pengarullningen. Ett första steg kan vara att, som en Livs-klubb i Slakthusområdet kräver, att göra A-kassan medlemsägd och -styrd. Sen handlar det också om styra om strejkkassorna, från aktier och bankfonder, till medlemskontrollerade kassor och fonderingar.

Facken måste ut ur bolags- och banksfären och rustas upp med förtroendevalda utan privilegier och som är ansvariga inför medlemmarna, permanent valbara och avsättningsbara. Folksam måste göra sig av med

Swedbank omgående, gå ur Kooperationen, kalla till kund-kongress, välja ny ledning och utse en annan VD, utan kopplingar till bolagsmakten. LO-förbunden måste vart och ett klippa banden till socialdemokratin och köra ut alla förtroendevalda och anställda med kopplingar till finansvärlden.

Svårigheterna att genomföra allt detta visar på graden av kapitalisering av fackföreningarna själva, men tills utrensningen av bolags- och banksossar är genomförd kommer facken att fortsätta vara nedlusade av parasiter och pampar som inte har något annat intresse än att berika sig själva och sina partikamrater. Kommunalskandalen var med andra ord inget undantag eller en övervintrad gammeldags "kultur", utan toppen på ett isberg av en parti-"rörelse" i full omvandling till ett bolagskonglomerat där medlemmar och basföreningar icke gör sig besvär.

Den funktion som partiet spelar i ett sådant här system, är att genomföra valrörelser vart fjärde år så att man kapar åt sig det kritiska antal mandat i de parlamentariska församlingarna, nämnder och styrelser, och kan fortsätta besätta poster och nominera varandra. Den funktion som facket har i ett sådant här system, är att leverera kunder, medlemsavgifter och löneutrymme, så att värdekarusellen snurrar vidare, maktpositionerna finns kvar och privatförmögenheter kan byggas upp.

Nu måste medvetenheten spridas om att bolagssossarna måste köras ut ur arbetarrörelsen, banden klippas till partiet och banken, och en upprustningsoffensiv inledas från fackklubbarna på golvet. LO har 158 000 förtroendevalda och 1,5 miljoner medlemmar. De förfogar över väldigt mycket pengar och kraft tillsammans som nu förslösas, binder ris åt de egna ryggarna och finansierar demonteringen av det som en gång var en arbetarrörelse och en motkraft till bolagsmakten. Denna sovande jätte skulle faktiskt kunna räta på ryggen, skaka av sig lössen i pälsen - bolagssossarna - och sätta sig i verklig rörelse för sina egna intressen.

Den sovande jätten - målning av Goya